

האהבות של דויד בן-גוריון פור-חות. בכל ימי חייו היתה לו רק אהבה אחת, ועכשיו, פיתאום, בנת אחת, כל-כך הרבה.

וכל זה בגלל הסרט שעושים על חייו ופועלו, סרט שטוף סקנדלים ומאורעות. קודם התפתחה אהבה רצינית בין ה-במאי פול דיווויס למריון סורוס. הבמאי פוטר, ותבע את המפטרנים ל-משפט, והפסיד, והצילומים נמשכו.

אחרי-כך התאהב המפיק, מייל מרקס בשרונה ביטמן, המורה הני-תנייתית של מדרשת שדה-בוקר, והבטיח לה לקחת אותה פעם לביתו, בז'נבה, וכל זמן שהסרט נמשך, נמשך גם הרומן שלהם.

וכאילו שזה לא די, הנה התאהב ה-תסריטאי אריק פייס במירי סגל, עורכת-דין מתחילה, שהתנדבה לערוך את המחקרים לסרט, וזה מה שקרה לה.

מה יש לכל אלה? הם מוכרחים לע-שות את כל זה דווקא על חשבון בן-גוריון? אין כבר מקומות אחרים?

הכגישה

שלא נתקיימה

אנחנו מחשיכים להיות יודים האחד עם השנייה, הצהירה גאולה גיל, "ניש" אר תמיד יודים טובים, ביחסים טובים, ואין ספק שנמשיך גם לעבוד יחד" ובעלה

גאולה * וידידים

דובי ואשתו

דובי זלצר, שבו המדובר, החרה-החזיק אחריה. אבל השבוע, כשהשניים נפגשו, קשה היה להבחין ביחסים המצויינים שנשארו ביניהם. דובי זלצר הבחין בגאולה וחיוך עבר את פניו, והוא נראה כאילו הוא רוצה לגשת אליה, ואז פיתאום הוא הציץ אל אשתו, גרציאלה פונטאנה, שהיא רוזנת אר-טקלית והחיוך קפא. הוא נשאר במקומו.

* עם גרבייטס ומגפייטס.

היום הארוך ביותר

פרחים ומתנות, ורקון אחד, שבקושי יש לי מגע איתו, שלה לי זר חמוד, וכתב ש הוא יודע שמחר אני אקבל המון פרחים, אז הוא שלח את שלו מוקדם יותר, כדי שאשים אליו לב.

כולם באו לברך אותה, והיא הרגישה שחשוב להם שהיא תצליח. היא קיבלה סל ענק של פרחים מג'ורא גודיק, וקופסה של דליקאטיסים. היא קיבלה מפיות, ועליהן רקום האלו דולי מהקאמרי, היא קיבלה מיברקים מאברהם חלפי, ומיוסי גרי-בר. יוסי ירין ואשתו שלחו לה ארנק ערב, והבמאי קרנבל דיק, הביא לה אגרסל-כסף, ונתן הוראה לחנות שבמשך שלושה חודשים ישלחו לה פרח אחד בכל יום.

הבכורה עוד לא התחילה, והיא כבר הי-תה נרגשת ומאושרת, וכשהמסך נפתח, היא מספרת, וראיתו שהתגובות מגיעות בזמן, ידעתי שהכל בסדר. בהפסקה הציץ מישהו לאולם ואמר שהקהל אלגנטי באופן מיוחד, כשירד המסך הרגשתי שזה ניצחון.

אחרי-כך היתה עוד מסיבה במלון ז.ז. והיא היתה עייפה ושבעת חתיכות, וכשבעלה העלה אותה לאוטו, והם חנו ליד הבית, היא שמעה מישהו אומר: "תראו, אוטו של חנות פרחים!"

"המבקר הכי חמוד שלי", היא מסכמת, "זה בעלי, ואם הוא אמר לי שהוא הוקסם מהריקוד שלי, אז סימן שזה בסדר."

תה מזמן. זה עשה לה מצב-רוח מצויין, והיא קיחתה שבגלל זה השעות שעוד נות-רו יזדרזו קצת, ויעברו יותר מהר. היא התחילה להתעסק עם השימלה, שבה היתה צריכה ללכת לתיאטרון. השימלה נקנתה בחוץ-לארץ, ועכשיו היא מדה או-תה, ובדקה אם לא צריך לתקן שום דבר. ותוך כדי כך חזר יעקב מהעבודה, וכיון

חנה בתור דולי

שכבר שעה לפני כן היא היתה לבושה ומי-כנה, הם יצאו מייד לתיאטרון. "הגעתי בשבץ וחצי", היא מספרת. "הר-גשמי חיבה לא רגילה לכל הצחת. הרגשתי שאני עטופה באהבה. קיבלתי המון זרי

חתונה ימית

זוכרים את התמונה הזאת? בוודאי. זאת היתה מלכת-היופי של חי-פה, ומלכת המכביה, ובעיקר: המלכה הבלי-תי-מוכתרת של חיל-הים. היו לה מדים לבנים צחים, ושערות בלונדיות משגעות, ועיניים ירוקות, ורגליים ארוכות-ארוכות, והיא היתה הסמל של ה-חיל.

שמה? אילנה פו. אבל באמת: אילנה פקריביץ. הבת של הפלוקוביציים מחנות-הבדים הגדולה. מאז לא ראינו אותה הרבה זמן. היא

אילנה (1958)

התחתנה עם רופא יהודי בלימה, בירת פרו, והיתה שם, ולמדה ספרדית, והתנר-שה. ולפני שנה היא חזרה לחיפה. ואת מיכה לב אתם מכירים? בוודאי. הוא היה רב-בחובל של המיכלית אנטרפרייז. ויום אחד החליט לעלות ליבשה, ולהיות סטודנט באוניברסיטה. עכשיו הוא בן 31. השבוע, בשקט, נישאו רב-החובל-לשעבר ומלכת-חיל-הים לשעבר, בעיר-הנמל חיפה.

פצצות

מתחת לדלת

מי שחושב שרק שמעון ערן מברר את תושבי ברלין-המערבית בלילות, ודאי לא בילה לילה במועדון הברלינאי להקלו (המסמר). הוא היה נוכח שם, שהישראלים השתלטו כליל על חייל-הלילה של ברלין ושל נערוותיה. כי מנהל מועדון המסמר אינו אלא פלייבוי ישראלי המוכר בשם אזני רישו (27).

אבל לאלי יש לפחות סיבה טובה למה הוא עושה זאת. כי משך שנתיים נדד על פני אירופה כ-אמרגנו של הזמר צדוק סביר ושל אמנים אירופאיים, אותם סיפק למועדון גילילה שונים. עד שהתיישב בברלין.

רישו

הסיפוק שלי הוא לארח אצלי אורחים ערביים, מסביר דישי. "הם באים אלי ואני מלביש עליהם מארחות-באר גרמניות, ואחרי-כך הם באים להתלונן על החשבון המנופח. אני לוקח את הכתובת ומבטח לסדר את העניין. באמצע הלילה אני מצלצל אליהם ומודיע להם בערבית שאני ישראלי ושיגידו תודה שלא שמו להם פצצה מתחת לדלת."

אבל אלי נאלץ לנטוש את מלחמתו ה-סרטיה בערבים בברלין בגלל בתו של שר-סט ברלינאי, שאחרי מה שקרה בינה לבין אלי היתה משוכנעת שמגיעה לה גם טבעת נשואין. כדי להוציא ממנה את הרעיון בא אלי להתנפש בארץ. הוא נוכח מהר מאוד שמשוה השתנה בהיעדרו.

בקצו לו פגישה עם נערה שלא הכיר בקפה ברזיל. הוא איתר לפגישה בחמש דקות וכבר לא מצא את הנערה. למחרת פוענחה התעלומה. הנערה חיכתה לו בקפה, ראתה גבר בודד ליד שולחן וניגשה אליו. במיקרה היה גם שמו אלי. האלי השני הוטרע מאוד כשהנערה לקחה אותו מייד לביתה, וכשניסה שם להתגונן בטענה שב-עצם חלה טעות, סירבה הנערה להאמין לו. זה לא יכול היה לקרות לי באירופה, מתפעל אלי, "שם בחורה היתה מתכה לי אפילו יומיים."